

Mikula čobanin i Omerka Djevojka.

Voce pase Mikula čobane
Po Kosovu polju širokomu,
I u njim mlada Omerka Djevojka,
S nju ih pasal deset godin sanah,
5. Nikdar njoj ni nedra odvezao,
Ni rumena lišca kuševao,
Negu njoj je terdu veru dao,
Jos je Boga za svjedoka zvaao,
Da ju neće mladu ostaviti.

10. Kad deseto godište nastalo,
A govori Omerka Djevojka:
Aj ti Boga, Mikula čobane!
Plodi, gremo midva južinati,
Češ me ljubiti na zelenoj travi!

15. Govori njoj Mikula čobane:
Aj ti Boga, prelepa Djevojka!
Gde je sada doba od južine?
Ne ljubim te na travi zelenoj!
Što neidiš sveta širokoga?

20. Ne strahiv se Boga velikoga?
Što nebi nam od Boga grehota?
Bilo nama od ljudi sramota?
Puna j' gora stolari junaci,
Ki bi mojoj povedali majtki;

25. Nego ću ti trđu vĕru dati,
Još ću Doga za svĕdoka zvati,
Da te neću mlade ostaviti.
Ona njoj je trđu vĕru dao, -
Još je Doga za svĕdoka zvaao,
30. Da je neću mlade ostaviti.
Kad je došla nedĕljica Danah,
Prošal je on k staroj majki svojoj.
Aj ti Doga, stara moja majko!
Leni meni s Umerku đevojku,
35. S ku sam pasal ovce po Kosovu,
Po Kosovu polju širokomu;
Lać sam ja njoj trđu vĕru dao,
Još sam Doga za svĕdoka zvaao,
Da je neću mlade ostaviti.
40. A govori Mikulova majka:
Kenit ću te, Mikula čobane,
Nego neću s Umerku đevojku,
Neg ra jedna gospođsku đevojku,
Koje ti ni sunce ograniło,
45. Nikad sunce ni noć ni mĕsentko.
Govori njoj Mikula čobane:
Aj ti Doga, stara majko moja!
Bolja j' rade Umerka đevojka,
Nego jedna gospođska đevojka.
50. Ko dopeljaš Umerku đevojku,

- Ona će se po polju trđiti,
S čobani ti blago zavracati
Ti ćeš, majko! kamere šetati;
Ko dopeljaš gospođsku đevojku,
55. Ona će ti kamere šetati,
A ti ćeš se po polju plakati. -
Šato majka kaže i nehoje,
Nego uzme tri stotine dukat,
Ove u srebru i u suhu zlatu,
60. Dobom uzme Mikulu čobana
I gre prosit gospođsku đevojku.
Sprošili su i perstenovali,
Zdravi su se nazad zavracali.
Kad su došli pak na polje ravno
65. Umerka ih s đuga sagledala,
Blize puta ovce privracala,
Kuda ima ^{ju} svatka projahati.
I govori Mikula čobane:
Što je ovo jedna bula turska?
70. Al je ovo Umerka đevojka? -
Progovori Umerka đevojka:
Dog vas primi, gospođa svatovi!
Koj međ vami je najbolji junak?
Lepi jeste, gospođa svatovi,
75. Još je lepji Mikula čobane,
S kim sam pasla ovce po Kosovu,
Po Kosovu polju širokomu.

On je meni trđu věru dao,
Još je Proga za svédoka zao,
80. Da me neće mlade ostaviti.
Sada me je ostavio mladu,
Druge se je mlade sobavio,
Tog je kriva Mikulova majka. —
To račuje Mikula čobane
85. I govori svatskom' starešini:
Zastavte se draga svatjo moja,
Podajte mi tintu i perajce,
Da napišem do dva do tri slova,
Što ću pustit' Umerki Đevojki. —
90. Podali mu tintu i perajce,
Da će pisat' do dve do tri čerke.
Još ni Mikho ni čerke storio,
Nakad se je va-nju obrnio,
Da će pisat' lišca Umerkina,
95. Od mila se na zemlju zvernio,
Veliko se čudo učinilo:
Kalostni su gospođa svatovi;
Što će oni stoga učiniti?
Unde dojde Umerka Đevojka
100. I je njima govorila mlada:
Prog vas primi, gospođa svatovi!
Niste m' dali živoga ljubiti,
Stavite ga na zelenu travu;

Dajte mi ga mrtvoga poljubit'!
105. Nisu mogli drugo učiniti,
Nego toga mladoj dovoliti;
Stavili ga na zelenu travu,
Prignila se, da će ga poljubit,
Od mila se na zemlju zvernila:
110. Veliko se čudo učinilo,
Kalostni su gospođa svatovi:
Što će oni stoga učiniti?
Unde pride majka Mikulova,
Unde pride Umerkina majka;
115. Milo su se majke proplakale,
I nemilo one zaklinjale.
Proklinjala majka Umerkina:
Proklet budi i otac i majka,
Proklet budi bratac i sestrica
120. Prokleta nu sva rodbina bila,
Ki sakupi milo za nečrago,
Ki razluči milo od dragoga,
Kakko i sada majka Mikulova! —
I govori majka Mikulova:
125. Usēcte mi drēvo orēhovo,
Storite mi lagotna nosila,
Poneste ih u cimiter božji! —
Ali su se vrlo umislili:
Usēkli su drēvo orēhovo,
130. Storili su lagotna nosila,
Ponesli ih u cimiter božji,

Malo širi grobark ukopali,
U kaselu skupa ih zabili,
Poč zemlju ih skupa raskopali.

136. Kadě leži Mikula čobani,
Undě xresal jedan bor zeleni;
Kadě leži Umerka Đevojka,
Undě xresla vinova lozica;

140. Lora se je okol borka rila,
Ko Đevojka okolo junaka.
Mili Bože, na svemu ti hvala! -
Govorila Umerkina majka, -
Daj svicu svakomu junaku,
Koji ljubi po jednu Đevojku,
145. A Đevojka po jedna junaka!

Čaprisao kako čul iz ust sljepca Lovreta Uj-
čica, Deliko-Bergujca. 22./11. 60.

Napisal F. Lovo Rakovec;
umrlu Kapelan u Dragi.

Pročana 26/7 1906

fu. Benković
gajnik

Majstorski natpis u crkvi sv. Vlasti
u Zlatiboru. Naše Sloze

№ 372 245

4 Vull I. Imb. Ioana i Jelino
Imb. Omera i Merinel.